EUROPOS SĄJUNGOS TARNAUTOJŲ TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. spalio 6 d.*

„Viešoji tarnyba — Įdarbinimas — Atviras konkursas — Įrašymas į rezervo sąrašą — Paskyrimų tarnybos sprendimas neįdarbinti konkursą laimėjusio asmens — Atrankos komisijos ir paskyrimų tarnybos kompetencija — Dalyvavimo konkurse reikalavimai — Minimali profesinės patirties trukmė — Apskaičiavimo tvarka — Atrankos komisijos akivaizdi vertinimo klaida — Nebuvimas — Prarasta galimybė įsidarbinti — Žalos atlyginimas“

Byloje F-119/14

dėl pagal SESV 270 straipsnį, taikomą EAEB sutarčiai pagal jos 106a straipsnį, pareikšto ieškinio

F. E., gyvenanti Liuksemburge (Liuksemburgas), atstovaujama advokatų L. Levi ir A. Blot,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą J. Currall ir G. Gattinara,

atsakovę,

TARNAUTOJŲ TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas R. Barents, teisėjai E. Perillo (pranešėjas) ir J. Svenningsen,

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. birželio 11 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 Šiuo ieškiniu, kurį Tarnautojų teismo kanceliarija gavo 2014 m. spalio 24 d., F. E. prašo panaikinti 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Komisijos paskyrimų tarnybos (toliau – paskyrimų tarnyba) sprendimą, kuriuo buvo atsisakyta ją įdarbinti Teisingumo generaliniame direktorate (GD) iš konkurso EPSO/AD/42/05 rezervo sąrašo, ir atlyginti tariamai dėl šio sprendimo patirtą turtinę ir neturtinę žalą.

* Proceso kalba: prancūzų.

Teisinis pagrindas

2 Pareigūnų įdarbinimo srityje faktinių aplinkybių metu taikytinos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų redakcijos (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 5 straipsnyje, visų pirma jo 3 dalyje, numatyta:

„Į pareigas skiriamas asmuo turi turėti bent:

<…>

c) [administratorių] pareigų grupėje, 7–16 lygiams:

i) diplomu patvirtintą išsilavinimą, atitinkantį užbaigtas universitetines studijas, kai įprastinis universitetinio mokslo laikotarpis yra ketveri metai ar daugiau, arba

ii) diplomu patvirtintą išsilavinimą, atitinkantį užbaigtas universitetines studijas, ir ne mažiau kaip vienerių metų atitinkamą profesinę patirtį, kai įprastinis universitetinio mokslo laikotarpis yra ne mažiau kaip treji metai, arba

iii) atitinkamo lygio profesinį parengimą, kai tai pagrįsta tarnybos interesais.“

3 Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnis suformuluotas taip:

„Pareigūną galima paskirti tik su sąlyga, kad:

a) jis yra vienos iš Sąjungos valstybių narių pilietis, nebent paskyrimų tarnyba būtų padariusi išimtį, ir jis turi visas piliečio teises;

b) jis įvykdė visas su karine tarnyba susijusių įstatymų nustatytas prievoles;

c) jis pateikia atitinkamas rekomendacijas, patvirtinančias jo tinkamumą šioms pareigoms [turi pareigoms eiti reikiamas moralines savybes];

d) jei jis pagal [Pareigūnų tarnybos nuostatų] 29 straipsnio 2 dalį laimėjo konkursą, kuriame buvo įvertinama kvalifikacija arba taikomi testai, arba ir įvertinama kvalifikacija, ir taikomi testai, kaip numatyta [Pareigūnų tarnybos nuostatų] III priede;

e) jis yra fiziškai tinkamas savo pareigoms atlikti ir;

f) pateikia dokumentą, patvirtinantį [įrodo], jog jis puikiai moka vieną iš Sąjungos kalbų ir patenkinamai – dar vieną iš Sąjungos kalbų, kad galėtų tinkamai atlikti savo pareigas.“

4 Pareigūnų tarnybos nuostatų 30 straipsnyje numatyta:

„Kiekvienam konkursui paskyrimų tarnyba paskiria atrankos komisiją. Ta komisija sudaro tinkamų kandidatų sąrašą.

Paskyrimų tarnyba nusprendžia, kuriuos iš tų kandidatų reikia paskirti į laisvas darbo vietas.“

5 Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 4 straipsnyje nustatyta:

„Paskyrimų tarnyba sudaro kandidatų, atitinkančių Tarnybos nuostatų 28 straipsnio a, b ir c punktuose nustatytus reikalavimus, sąrašą, ir kartu su kandidatų bylomis jį siunčia Atrankos komisijos pirmininkui.“

6 Pareigūnų tarnybos nuostatų to paties III priedo 5 straipsnyje nurodyta:

„Išnagrinėjusi šias bylas, Atrankos komisija sudaro kandidatų, kurie atitinka konkurso skelbime išdėstytus reikalavimus, sąrašą.

Jei konkurse taikomi testai, visi sąraše nurodyti kandidatai turi galimybę juos atlikti.

<…>“

7 Galiausiai pranešimo apie konkursą EPSO/AD/42/05 (žr. šio sprendimo 8 punktą) A dalies II punkte dėl reikalaujamo kandidatų profilio ir dviejų pirmųjų dalyvavimo konkurse reikalavimų parašyta:

„Konkurse gali dalyvauti kandidatai, kurie <...> atitinka šias sąlygas:

1. Kvalifikacija arba diplomai Kandydaci muszą legitymować się dyplomem ukończenia wyższych studiów prawniczych w Polsce. [Kandidatai turi turėti universitetinių teisės studijų baigimo Lenkijoje diplomą.]

2. Profesinė patirtis Reikalaujama turėti bent dvejų metų profesinę patirtį, įgytą baigus [1 punkte] nurodytas universitetines studijas.“

Faktinės bylos aplinkybės

8 2005 m. gruodžio 8 d. Europos personalo atrankos tarnyba (EPSO) paskelbė pranešimą apie atvirą konkursą EPSO/AD/42/05 (toliau – konkursas) sudaryti AD 7 lygio lenkų kalbos teisininkų lingvistų, kurie galėtų užimti laisvas darbo vietas Europos institucijose, visų pirma Europos Sąjungos Teisingumo Teisme, rezervo sąrašą (OL C 310 A, p. 3, toliau – pranešimas apie konkursą). Galutinė registracijos konkursui data buvo 2006 m. sausio 11 d.

9 Pranešimo apie konkursą A dalies I punkte „P[areigų pobūdis]“ vykdytinos pareigos buvo taip apibūdintos:

— Teisinių tekstų vertimas į lenkų kalbą bent iš dviejų oficialiųjų Europos Sąjungos kalbų ir (arba) redagavimas.

— Raštu išverstų bei suredaguotų teisėkūros tekstų lenkų kalba kalbinės ir teisinės atitikties tikrinimas, lyginant su kitomis šių tekstų kalbinėmis versijomis; minties raiškos kokybės ir formos reikalavimų kontrolė.

<…>“

10 Be to, pranešimo apie konkursą A dalies II.2 punkte buvo patikslinta, jog tam, kad galėtų būti pakviesti laikyti egzaminus, kandidatai paskutinę registracijos konkurse dieną turėjo turėti „[b]ent dvejų metų profesinę patirtį, įgytą baigus nurodytas universitetines studijas <...>“.

11 2005 m. gruodžio 27 d. ieškovė pateikė savo kandidatūrą dalyvauti konkurse. Savo paraiškos dalyvauti konkurse (toliau – paraiška) dalyje „P[rofesinė patirtis]“ ji nurodė šešiose vietose įgytą profesinę patirtį, kurios bendra trukmė – trisdešimt vienas mėnuo, iš jų penkiolika mėnesių, t. y. nuo 2004 m. spalio 15 d. iki savo paraiškos pateikimo dienos, ji dirbo Teisingumo Teismo laisvai samdoma teisininke lingviste ir tris mėnesius, nuo 2005 m. liepos 1 d. iki rugsėjo 30 d., stažavo advokatų W. kontoroje (Briuselyje, Belgija).

12 Ieškovė buvo pakviesta laikyti konkurso egzaminus. Baigusi savo darbą atrankos komisija įrašė ją į konkurso rezervo sąrašą, kurio galiojimas, iš pradžių numatytas iki 2007 m. gruodžio 31 d., po kelių pratęsimų buvo pratęstas iki 2013 m. gruodžio 31 d., kai galutinai baigė galioti.

13 2013 m. gegužės 22 d. elektroniniu laišku ieškovė Teisingumo GD tarnybų buvo pakviesta tų pačių metų gegužės 28 d. atvykti į pokalbį dėl galimo jos įdarbinimo į administratoriaus pareigas šiame generaliniame direktorate. Dėl šio galimo įdarbinimo Žmogiškųjų išteklių ir saugumo GD (toliau – Žmogiškųjų išteklių GD) tarnybos ieškovei skirtu 2013 m. gegužės 24 d. elektroniniu laišku, kurio kopija buvo išsiųsta Teisingumo GD, taip pat pranešė, jog, atsižvelgiant į tai, kad tuo metu ji dirbo laikinąja tarnautoja Teisingumo Teisme, „sveikatos patikrinimas [įdarbinant] n[ebuvo] būtinas, nes įdarbinimo Komisijoje atveju [Žmogiškųjų išteklių GD] paprašys perduoti [jos] sveikatos būklės tinkamumo pažymą“.

14 2013 m. birželio mėn. Teisingumo GD ieškovei pranešė, kad ji buvo pasirinkta administratoriaus pareigoms ir kad prašymas ją įdarbinti perduotas Žmogiškųjų išteklių GD.

15 Iš bylos dokumentų matyti, kad 2013 m. birželio mėn. kompetentingos Komisijos tarnybos ieškovei taip pat pranešė, jog, „[a]tsižvelgiant į tai, kad Komisija nedalyvavo organizuojant konkursą <...> ir kad po šio konkurso sudarytas sąrašas, į kurį [ieškovė] buvo įrašyta, buvo teisininkų lingvistų, o ne administratorių sąrašas, reikia prašyti už [ž]mogiškuosius išteklius ir saugumą atsakingo Komisijos nario padaryti išimtį, nes Komisija laikosi politikos, kad šiais sąrašais naudojamasi tik išimties atvejais, svarbiais jos [t]eisės tarnybai, ir įdarbinant į kelias specialiąsias pareigas kituose [generaliniuose direktoratuose], jei tenkinamos tam tikros sąlygos“.

16 2013 m. liepos 26 d. elektroniniu laišku Teisingumo GD padalinio „Sutarčių teisė“ vadovas ieškovei pranešė, kad Žmogiškųjų išteklių GD davė „savo sutikimą [išimties tvarka] įdarbinti ją iš teisininkų lingvistų sąrašo kaip administratorę“, ir pažymėjo, kad Žmogiškųjų išteklių GD su ja susisieks ir kad ji neturi imtis jokių veiksmų, kol negavo oficialaus pranešimo iš šio generalinio direktorato.

17 2013 m. rugpjūčio mėn. pabaigoje Žmogiškųjų išteklių GD paprašė ieškovės pateikti dokumentus, patvirtinančius jos profesinę patirtį, įgytą iki paraiškos pateikimo, atsižvelgiant į pranešime apie konkursą nurodytą dalyvavimo konkurse reikalavimą, susijusį su minimalia dvejų metų profesine patirtimi.

18 Per laikotarpį nuo 2013 m. rugpjūčio mėn. pabaigos iki 2013 m. lapkričio mėn. ieškovė dalyvavo keliuose pokalbiuose su Žmogiškųjų išteklių GD atstovais ir pateikė įvairių dokumentų bei paaiškinimų, kad būtų išaiškintas klausimas dėl jos profesinės patirties, kurią ji nurodė savo paraiškoje. Per šį laikotarpį Teisingumo GD atstovai kelis kartus patvirtino esą suinteresuoti įdarbinti ją.

19 2013 m. gruodžio 17 d. raštu paskyrimų tarnyba pranešė ieškovei, kad ji negali būti įdarbinta Teisingumo GD, nes neatitiko dalyvavimo konkurse sąlygos, susijusios su reikalaujama profesine patirtimi (toliau – ginčijamas sprendimas). Paskyrimų tarnybos teigimu, paskutinę registracijos konkursui dieną ieškovė teturėjo dvidešimt dviejų mėnesių, o ne dvejų metų profesinę patirtį, kaip buvo reikalaujama pranešime apie konkursą. Šią išvadą paskyrimų tarnyba padarė pripažinusi tik septynių mėnesių profesinę patirtį, kaip „laisvai samdom[o] vertėj[o]“ įgytą Teisingumo Teisme, ir tik dviejų mėnesių profesinę patirtį, kaip stažuotojos įgytą advokatų W. kontoroje, o tai neatitiko penkiolikos ir trijų mėnesių, kuriuos ieškovė nurodė paraiškoje. Ginčijamame sprendime taip pat buvo patikslinta, kad, kiek tai susiję su „Teisingumo Teismo laisvai samdom[o] vertėj[o]“ veikla, ieškovės profesinė patirtis buvo apskaičiuota remiantis bendru išverstų puslapių skaičiumi, t. y. 721, ir 5 puslapių per dieną norma, kurią Komisija laiko tinkama ir kuri yra daug mažesnė nei 8 puslapiai per dieną, kaip įprasta Teisingumo Teisme.

20 2014 m. kovo 14 d. ieškovė pateikė skundą dėl ginčijamo sprendimo. 2014 m. liepos 14 d. paskyrimų tarnyba atmetė šį skundą (toliau – sprendimas atmesti skundą).

Šalių reikalavimai

21 Ieškovė Tarnautojų teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— panaikinti sprendimą atmesti skundą,

— priteisti iš Komisijos sumokėti 26 132,85 EUR sumą, delspinigius ir pensijų įmokas nuo 2013 m. rugsėjo mėn., taip pat sumokėti simbolinį vieną eurą už padarytą neturtinę žalą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

22 Komisija Tarnautojų teismo prašo:

— atmesti ieškinį iš dalies kaip nepriimtiną ir iš dalies kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. *Dėl ieškinio dalyko*

23 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką reikalavimais panaikinti, formaliai pateiktais dėl sprendimo atmesti skundą, kai šio sprendimo turinys nėra savarankiškas, Tarnautojų teisme faktiškai ginčijamas aktas, dėl kurio buvo pateiktas skundas (šiuo klausimu žr. 1989 m. sausio 17 d. Sprendimo *Vainker / Parlamentas*, 293/87, EU:C:1989:8, 8 punktą).

24 Šioje byloje sprendimas atmesti skundą patvirtina ginčijamą sprendimą. Todėl reikalavimų panaikinti sprendimą atmesti skundą turinys nėra savarankiškas, taigi šie reikalavimai laikytini formaliai pateiktais dėl ginčijamo sprendimo, patikslinto sprendimu atmesti skundą (šiuo klausimu žr. 2004 m. birželio 10 d. Sprendimo *Eveillard / Komisija*, T-258/01, EU:T:2004:177, 32 punktą).

2. *Dėl reikalavimų panaikinti ginčijamą sprendimą*

25 Savo reikalavimams dėl panaikinimo pagrįsti ieškovė pateikia keturis ieškinio pagrindus, iš esmės susijusius:

— pirmasis – su paskyrimų tarnybos kompetencijos nebuvimu,

— antrasis, pateiktas subsidiariai, – su paskyrimų tarnybos padaryta akivaizdžia vertinimo klaida, taip pat su pranešimo apie konkursą ir teisinio saugumo bei vienodo požiūrio principų pažeidimu,

— trečiasis – su gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimu, taip pat su protingo termino nesilaikymu,

— ketvirtasis – su dalyvavimo konkurse reikalavimo, susijusio su profesine patirtimi, neteisėtumu.

Dėl pirmojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su paskyrimų tarnybos kompetencijos nebuvimu

Šalių argumentai

26 Ieškovės teigimu, paskyrimų tarnyba peržengė savo įgaliojimų vykdyti konkurso atrankos komisijos sprendimų kontrolę ribas, įtvirtintas teismų praktikoje, nes šioje byloje niekas nerodo, jog atrankos komisijos sprendimu leisti jai laikyti konkurso egzaminus, kad paskui būtų įrašyta į rezervo sąrašą, buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

27 Šiuo klausimu ieškovė nurodo, pirma, kad pranešime apie konkursą dėl reikalaujamos dvejų metų profesinės patirties nebuvo patikslinta, ar turėjo būti kalbama apie darbą visą, ar ne visą darbo dieną.

28 Antra, kalbant apie teisininko lingvisto darbą, kurį ieškovė atliko Teisingumo Teismui, tiek tai, kad ši veikla pagal savo pobūdį buvo laisvai samdomo asmens veikla, tiek tai, kad ji tuo pat metu studijavo, aiškiai matyti iš dokumentų, kuriuos ji pridėjo prie savo paraiškos. Be to, pagal jokią taisyklę nebuvo reikalaujama, kad bendras išverstų puslapių skaičius būtų dalijamas iš tam tikros dienos normos siekiant nustatyti tokios profesinės patirties trukmę, atitinkančią darbą visą darbo dieną.

29 Trečia, kalbant apie stažuotę advokatų W. kontoroje, pažymėtina, kad niekas netrukdė konkurso atrankos komisijai palyginti pareiškimus, kuriuos ieškovė padarė savo paraiškoje, su patvirtinamaisiais dokumentais, kuriuos ji prie jos pridėjo, todėl nebuvo priežasties manyti, kad atrankos komisija buvo suklaidinta dėl būdo, kuriuo ši profesinės patirties trukmė buvo nurodyta paraiškoje.

30 Todėl paskyrimų tarnyba, nežinojusi, kokį metodą ar apskaičiavimo taisykles atrankos komisija taikė vertindama ieškovės profesinės patirties trukmę, negalėjo pagrįsti ieškovės kandidatūros tinkamumo dalyvauti konkurse persvarstymo, nepažeisdama teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių principų, kurie turi būti būdingi Europos Sąjungos institucijų pareigūnų atrankos sistemai.

31 Savo ruožtu Komisija primena, pirma, kad pagal teismo praktiką tuomet, kai pranešime apie konkursą yra reikalavimas, susijęs su minimalia profesinės patirties trukme, šis reikalavimas suprantamas kaip reiškiantis minėtos trukmės darbo, atlikto dirbant visą darbo dieną, laikotarpį arba darbo, atlikto dirbant ne visą darbo dieną, laikotarpį, darbo laiko atžvilgiu atitinkantį laikotarpį, kurio reikalaujama kalbant apie darbą visą darbo dieną.

32 Atsižvelgdama į pranešimo apie konkursą formuluotę ir į tai, kad ieškovės Teisingumo Teisme vykdyta „laisvai samdom[o] vertėj[o]“ veikla negali būti prilyginta darbui visą darbo dieną, nes ji galėjo visiškai laisvai paskirstyti savo darbo laiką ir net tuo pat metu tęsė studijas, konkurso atrankos komisija turėjo „paversti“ šią profesinę patirtį į darbą visą darbo dieną.

33 Taigi, Komisijos teigimu, ieškovės įrašymas į konkurso rezervo sąrašą rodo akivaizdžią vertinimo klaidą, kurią atrankos komisija padarė, kai Teisingumo Teismo „laisvai samdom[o] vertėj[o]“ profesinę patirtį nustatė remdamasi paraiškoje nurodytomis šios veiklos pradžios ir pabaigos datomis, neatkreipusi dėmesio, kad tai nebuvo darbas visą darbo dieną, neatsižvelgusi, kad ši veikla pagal savo pobūdį buvo laisvai samdomo asmens veikla, ir galiausiai netaikiusi jokio metodo, kad apskaičiuotų darbo dirbant visą darbo dieną trukmę, atitinkančią nurodytąją profesinę patirtį.

34 Antra, taip pat Komisijos teigimu, atrankos komisija negalėjo, nedarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, pripažinti trijų mėnesių stažuotės advokatų W. kontoroje profesinės patirties, kurią savo paraiškoje nurodė ieškovė, nes vieninteliame jai pateiktame patvirtinamajame dokumente, t. y. prie paraiškos pridėtame stažuotės pažymėjime, buvo nurodyta tik keturiasdešimt stažuotės dienų, paskirstytų 2005 m. gegužės–rugsėjo mėn. laikotarpiu.

35 Todėl atrankos komisija, kurią, be to, prie paraiškos pridėti dokumentai turėjo paskatinti būti apdairią, padarė kelias akivaizdžias vertinimo klaidas, nusprendusi, kad ieškovė atitiko dalyvavimo konkurse reikalavimą, susijusį su profesine patirtimi. Tokiomis aplinkybėmis paskyrimų tarnyba privalėjo nesilaikyti atrankos komisijos sprendimo įrašyti ieškovę į rezervo sąrašą ir tegalėjo atsisakyti ją įdarbinti. Todėl pirmasis ieškinio pagrindas turėtų būti atmestas kaip nepagrįstas.

Tarnautojų teismo vertinimas

36 Ieškovės iškeltas ieškinio pagrindas dėl kompetencijos nebuvimo iš esmės susijęs su klausimu, kokios yra paskyrimų tarnybos vykdomos konkurso atrankos komisijos sprendimų, priimtų įgyvendinant šios komisijos kompetenciją, kontrolės vykdymo sąlygos ir teisinės ribos.

37 Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad šiuo klausimu ieškovė ir Komisija pateikė įvairių ir daug argumentų, pirmojo ieškinio pagrindo vertinimą reikia suskirstyti į penkias atskiras, bet labai tarpusavyje susijusias dalis, t. y. pirmoji dalis susijusi su kompetencijos paskirstymu tarp paskyrimų tarnybos ir konkurso atrankos komisijos, antroji dalis – su pranešime apie konkursą reikalaujamos profesinės patirties kaip darbo visą darbo dieną arba darbo ne visą darbo dieną pobūdžiu, trečioji – su minimalios dvejų metų profesinės patirties trukmės apskaičiavimo metodu, ketvirtoji – su paskyrimų tarnybos įgaliojimų išbraukti konkursą laimėjusį asmenį iš rezervo sąrašo apimtimi ir galiausiai penktoji – su akivaizdžia klaida, kurią konkurso atrankos komisija galbūt padarė vertindama ieškovės profesinės patirties trukmę.

38 Atlikus šį vertinimą, reikės pritarti pirmajam ieškinio pagrindui, nes paskyrimų tarnyba, įdarbinimo etape nusprendusi išbraukti ieškovę iš rezervo sąrašo vadovaudamasi pranešime apie konkursą nenurodytais dalyvavimo konkurse pagrindais, peržengė savo kompetencijos ribas, kurios yra tiksliai įtvirtintos nagrinėjamame pranešime apie konkursą, o atrankos komisija savo ruožtu tinkamai jų laikėsi.

– Dėl kompetencijos paskirstymo tarp paskyrimų tarnybos ir konkurso atrankos komisijos

39 Kalbėdami apie Europos institucijų personalo įdarbinimą, vykdomą organizuojant atvirą konkursą, Sąjungos teismai nuolat teigė, kad, atsižvelgiant į nepriklausomumo principą, taikomą konkurso atrankos komisijų funkcijų vykdymui, paskyrimų tarnyba neturi įgaliojimų panaikinti arba pakeisti sprendimą, kurį atrankos komisija priėmė įgyvendindama savo kompetenciją, įtvirtintą, be kita ko, Pareigūnų tarnybos nuostatų 30 straipsnyje ir jų III priedo 5 straipsnyje (žr. 1992 m. vasario 20 d. Sprendimo *Parlamentas / Hanning*, C-345/90 P, EU:C:1992:79, 22 punktą ir 2014 m. liepos 10 d. Nutarties *Mészáros / Komisija*, F-22/13, EU:F:2014:189, 48 punktą).

40 Tačiau paskyrimų taryba turi priimti teisėtus sprendimus, todėl ji negali būti saistoma atrankos komisijos sprendimo, kurio neteisėtumas gali atitinkamai padaryti neteisėtus jos pačios administracinius sprendimus (šiuo klausimu žr. 1992 m. vasario 20 d. Sprendimo *Parlamentas / Hanning*, C-345/90 P, EU:C:1992:79, 22 punktą). Taigi, kad sprendimas dėl įdarbinimo būtų laikomas galiojančiu, paskyrimų tarnyba, prieš skirdama pareigūną į pareigas, privalo patikrinti, ar atitinkamas kandidatas tenkina Pareigūnų tarnybos nuostatuose keliamus reikalavimus, kad galėtų būti teisėtai įdarbintas Sąjungos tarnyboje. Jei, pavyzdžiui, aiškiai matyti, kad atrankos komisijos sprendimas leisti kandidatui laikyti konkurso egzaminus yra neteisėtas, nes jame padaryta akivaizdi klaida, paskyrimų tarnyba, kuriai atrankos komisija perdavė rezervo sąrašą, į kurį yra įrašytas šis kandidatas, iki to laiko išlaikęs egzaminus, turi atsisakyti skirti šį konkursą laimėjusį asmenį į pareigas (šiuo klausimu žr. 1986 m. spalio 23 d. Sprendimo *Schwiering / Audito Rūmai*, 142/85, EU:C:1986:405, 19 ir 20 punktus ir 2012 m. spalio 23 d. Sprendimo *Eklund / Komisija*, F-57/11, EU:F:2012:145, 49 punktą).

41 Tai pažymėjus, dar kalbant apie kompetencijos paskirstymą tarp paskyrimų tarnybos ir konkurso atrankos komisijos, taip pat primintina, kad pranešimo apie konkursą tikslas iš esmės – skaidriai, išsamiai ir kuo tiksliau informuoti atrankos komisijos narius ir šiame konkurse savo kandidatūras pateikusius asmenis apie teisės aktuose įtvirtintas sąlygas, kuriomis atitinkamu atveju gali būti skiriama į nurodytą darbo vietą. Be to, toks pranešimo apie konkursą tikslas visiškai atitinka pagrindinį reikalavimą laikytis teisinio saugumo principo.

42 Todėl pranešimas apie konkursą netektų savo tikslo, jei paskyrimų tarnyba galėtų konkursą laimėjusį asmenį išbraukti iš rezervo sąrašo remdamasi dalyvavimo konkurse reikalavimu arba taisykle, kurie nenurodyti nei minėtame pranešime, nei Pareigūnų tarnybos nuostatuose arba kurie, kad ir kaip būtų, iki pranešimo apie konkursą priėmimo nebuvo paskelbti taip, kad būtų prieinami atrankos komisijai ir suinteresuotiems kandidatams arba neabejotinai jiems žinomi (šiuo klausimu dėl pranešimo apie laisvą darbo vietą žr. 2011 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Šimonis / Komisija*, F-113/07, EU:F:2011:44, 74 punktą ir 2014 m. spalio 15 d. Sprendimo *Moschonaki / Komisija*, F-55/10 RENV, EU:F:2014:235, 42 punktą).

43 Taigi pranešimas apie konkursą yra bet kokios atrankos procedūros darbo vietai Sąjungos institucijose užimti teisėtumo pagrindas, nes, nepažeisdamas atitinkamų viršesnių Pareigūnų tarnybos nuostatų, be kita ko, Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo, reglamentuoja, pirma, kompetencijos paskirstymą tarp paskyrimų tarnybos ir atrankos komisijos organizuojant ir vykdant konkurso egzaminus ir, antra, nustato kandidatų dalyvavimo konkurse sąlygas, visų pirma jų profilį, konkrečias teises ir pareigas.

44 Šioje byloje, kalbant apie kompetencijos paskirstymą tarp paskyrimų tarnybos ir atrankos komisijos vykstant konkursui, pranešimo apie konkursą B dalies, skirtos konkurso eigai, 1 punkto a papunktyje dėl leidimo dalyvauti konkurse buvo patikslinta, kad „[paskyrimų tarnyba] parengia sąrašą kandidatų, kurie atitinka [pranešimo apie konkursą] A dalies II.4 punkte numatytus reikalavimus ir perduoda atrankos komisijos pirmininkui kartu su kandidatų bylomis“, o „[pranešimo apie konkursą] A dalies II.4 punkte numatyti reikalavimai“ – tai bendrieji dalyvavimo konkurse reikalavimai, kurie, be to, yra nurodyti Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnyje (žr. šio sprendimo 3 punktą).

45 Pagal B dalies 1 punkto b papunktį, atvirkščiai, „[s]usipažinusi su kandidatų bylomis, atrankos komisija [turi, taip pat ir pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 5 straipsnį] pareng[ti] sąrašą kandidatų, kurie atitinka [pranešimo apie konkursą] A dalies II.1, II.2 ir II.3 punktuose nurodytus reikalavimus ir atitinkamai kuriems leidžiama dalyvauti konkurse“, o „[pranešimo apie konkursą] A dalies II.1, II.2 ir II.3 punktuose nurodyti reikalavimai“ – tai reikalavimai, susiję su kvalifikacija arba diplomais, profesine patirtimi ir kalbų mokėjimu, kuriuos reikia įvykdyti, kad būtų leista dalyvauti konkurse (žr. šio sprendimo 7 punktą).

46 Konkrečiai kalbant, pagal pranešimo apie konkursą A dalies II.2 punktą kandidatai, kad jiems būtų leista laikyti egzaminus, turėjo ne tik atitikti Pareigūnų tarnybos nuostatų 5 straipsnio 3 dalies c punkte numatytą reikalavimą, t. y. turėti Lenkijos teisės studijų universiteto diplomą, bet ir įrodyti, kaip papildomą reikalavimą, kad baigę atitinkamas universitetines studijas įgijo „bent dvejų metų profesinę patirtį“. Tačiau nei pagal pastarąją nuostatą, nei pagal pranešimo apie konkursą B dalies 1 punkto b papunkčio nuostatą konkurso atrankos komisijai nebuvo pateikta tikslių nurodymų, kurių reikėtų laikytis, nei nuorodų dėl šios minimalios dvejų metų profesinės patirties pobūdžio arba jos sąsajos su pareigomis, vykdytinomis kaip Sąjungos pareigūno. Taip pat šiose nuostatose nebuvo patikslinimų dėl per šiuos dvejus profesinės patirties metus atlikto darbo vykdymo sąlygų, pavyzdžiui, ar tai turėjo būti darbas visą darbo dieną, ar darbas ne visą darbo dieną, vykdomas pagal darbo sutartį arba kaip savarankiškai dirbančio asmens.

47 Be to, „Kandidatams skirtame vadove“ (OL C 327 A, p. 3), kuriuo pranešimo apie konkursą C dalies „K[aip pateikti paraišką]“ įžangoje kandidatams buvo siūloma remtis, kad tinkamai pateiktų savo kandidatūrą (toliau – Kandidatams skirtas vadovas), taip pat nebuvo naudingų paaiškinimų, kuriais galėtų veiksmingai vadovautis, pirma, atrankos komisijos nariai, vykdydami pranešime apie konkursą

nurodytas funkcijas, ir, antra, kandidatai, rengdami savo paraiškas. Iš tiesų šio vadovo A dalies II.4 punkte „Informacija apie jūsų profesinę patirtį <...>“, buvo tik patikslinta, kad kandidatai turėjo „[savo] paraiškoje nurodyti tikslias darbo kiekvienoje [savo] darbo vietoje pradžios ir pabaigos datas ir atliktų užduočių pobūdį“. Pavyzdžiui, „[s]avarankiškos profesinės veiklos (savarankiškai dirbantys asmenys, liberalių profesijų atstovai [ir kt.]) vykdymo atveju kaip įrodymai gal[ėjo] būti pateiktos mokesčių deklaracijos ištraukos arba bet koks kitas oficialus patvirtinamasis dokumentas“.

48 Kadangi pranešime apie konkursą ir Kandidatams skirtame vadove buvo įtvirtintos būtent tokios nuostatos dėl kompetencijos paskirstymo tarp paskyrimų tarnybos ir atrankos komisijos, konstatuotina, kiek tai susiję su organu, įpareigotu patikrinti profesinės patirties, reikalaujamos norint dalyvauti konkurse, pobūdį ir trukmę bei kriterijų, leidžiančių apskaičiuoti jos trukmę, laikymąsi, kad šių dviejų dokumentų sudaromas teisinis pagrindas šio klausimo neapibrėžė, tačiau pranešimu apie konkursą tik atrankos komisijai buvo patikėta užduotis vykdant savo funkcijas ir naudojantis savo didele diskrecija parengti sąrašą kandidatų, kuriems leidžiama laikyti konkurso egzaminus.

– Dėl pranešime apie konkursą reikalaujamos profesinės patirties kaip darbo visą darbo dieną arba ne visą darbo dieną pobūdžio

49 Šiuo atžvilgiu, kalbant konkrečiai apie profesinę patirtį, kurią ieškovė įgijo Teisingumo Teisme kaip laisvai samdoma teisininkė lingvistė, t. y. vykdydama profesinę veiklą, kuri pagal apibrėžimą yra vykdoma savarankiškai ir kuri šioje byloje buvo tinkamiausia, atsižvelgiant į konkurso tikslą įdarbinti teisininkus lingvistus, pažymėtina, kad nei pranešime apie konkursą, nei kituose aktuose, kurie galėtų turėti teisinę reikšmę vykstant konkursui, nebuvo nuorodos nei į tai, kaip reikėjo suprasti „profesinę patirtį“, nei į šios „profesinės patirties“ darbo laiko apskaičiavimo tvarką, pavyzdžiui, darbo valandų arba išverstų puslapių skaičių *per diem*, ir ar šiuo atveju reikia atskirti sudėtingų teisinių tekstų vertimą nuo kitokios rūšies tekstų vertimo.

50 Nors kompetentinga paskyrimų tarnyba pranešime apie konkursą ir Kandidatams skirtame vadove nepateikė nuorodų dėl klausimo, susijusio su kriterijais, leidžiančiais įvertinti reikalaujamos profesinės patirties trukmę, Komisija vis dėlto tvirtina, kad jei pranešime apie konkursą kaip leidimo laikyti egzaminus reikalavimas numatyta, kad reikia turėti minimalios trukmės profesinę patirtį, šis darbo laikotarpis tiek atrankos komisijos, tiek kandidatų turi būti suvokiamas kaip pagal apibrėžimą reiškiantis profesinę patirtį, įgytą dirbant visą darbo dieną.

51 Šiuo klausimu visų pirma pažymėtina, kad Komisijos nurodytose bylose, kuriose priimtas 2006 m. sausio 31 d. Sprendimas *Giulietti / Komisija* (T-293/03, EU:T:2006:37), 2006 m. gruodžio 14 d. Nutartis *Klopfer / Komisija* (F-118/05, EU:F:2006:137) ir 2014 m. liepos 10 d. Nutartis *Mészáros / Komisija* (F-22/13, EU:F:2014:189), Sąjungos teismai iš tikrųjų pripažino, jog turi būti suprantama, kad reikalaujamos profesinės patirties trukmė, net jei atitinkamame pranešime apie konkursą nėra tikslios nuorodos, – tai profesinės patirties, įgytos dirbant visą darbo dieną, trukmė. Tačiau minėtose bylose buvo kalbama apie dirbant daugiausia pagal darbo sutartį vykdytą profesinę veiklą, kurios trukmė buvo lengvai nustatytina atsižvelgiant į darbo sutartis arba darbdavių išduotus darbo pažymėjimus. Šioje byloje, atvirkščiai, nors tiesa, kad pranešime apie konkursą buvo reikalaujama turėti minimalią dvejų metų trukmės profesinę patirtį vertimo srityje arba greičiausiai – teisinių tekstų vertimo srityje, vis dėlto nebuvo paaiškinta, kaip reikėjo vertinti ir apskaičiuoti profesinės patirties, įgytos kaip savarankiškai dirbančio asmens, trukmę, nors ši laisvai samdomo asmens darbo patirtis visiškai atitinka pranešime apie konkursą apibūdintų pareigų pobūdį.

52 Todėl, kadangi pranešime apie konkursą nebuvo aiškios nuorodos dėl reikalaujamos profesinės patirties apskaičiavimo metodo arba kokios nors kitos šiuo klausimu naudingos nuorodos, šio dalyvavimo konkurse reikalavimo *ratio juris*, ypač kiek tai susiję su tokiais kandidatais, kokia yra ieškovė, kurie galėjo remtis būtent laisvai samdomo teisininko lingvisto profesine patirtimi, tikrai negalėjo būti reikalavimas, kad referenciniu dvejų metų laikotarpiu vykdydami šią veiklą jie per kiekvieną dirbtą

darbo dieną būtų išvertę tam tikrą skaičių teisinių tekstų puslapių, kad įrodytų, jog tai buvo profesinė veikla, lygiavertė darbui visą darbo dieną. Iš tiesų pranešime apie konkursą šio reikalavimo nebuvo numatyta nei tiesiogiai, nei netiesiogiai, be kita ko, atsižvelgiant į kitus pranešime apie konkursą nurodytus reikalavimus.

53 Taigi, pranešime apie konkursą nenurodžius dalyvauti konkurse reikalaujamos profesinės patirties apskaičiavimo kriterijų ir tvarkos, laikytina, kad atrankos komisija, net darant prielaidą, jog nagrinėjamos profesinės patirties trukmė turėjo prilygti darbo dirbant visą darbo dieną trukmei, vertindama, ar leisti ieškovei laikyti egzaminus, galėjo remtis, pirma, tuo, kad tai turėjo būti „profesinė“ teisininko lingvisto veikla, t. y. veikla, kuri negalėjo būti „atsitiktinio“ pobūdžio ir kuri turėjo būti susijusi daugiausia su teisinių tekstų vertimu, vykdyta nuolat, t. y. tam tikros reikšmingos trukmės laikotarpį, dirbant profesionaliam užsakovui, viešam arba privačiam subjektui, kuris pagal atitinkamą sutartį bet kuriuo momentu ir atitinkamu atveju taikant imperatyvius terminus turėjo teisę kreiptis dėl teisinių tekstų vertimo būtent dėl savo profesinės arba institucinės veiklos, kuriai reikalingi tam tikro lygio teisinių tekstų vertimai.

54 Antra, taip pat siekdama įvertinti reikalaujamą profesinę patirtį atrankos komisija pagal atitinkamas Kandidatams skirto vadovo nuostatas turėjo remtis įrodymu, kad profesinė veikla buvo iš tikrųjų vykdoma ne tik laiko požiūriu pastoviu laikotarpiu, bet ir kiekybiniu požiūriu pakankamos apimties – būtent tai atrankos komisija, sudaryta iš atitinkamos srities specialistų, ir turėjo įvertinti atsižvelgdama į pranešime apie konkursą apibūdintų pareigų pobūdį ir į visas kitas veiklos, kurią kiekvienas kandidatas galbūt vykdė referenciniu dvejų metų laikotarpiu, rūšis.

55 Kandidatams skirtame vadove taip pat buvo reikalaujama, kad kandidatai savo paraiškoje patikslintų savo atliktų užduočių pobūdį, todėl įgyvendindama jai pranešimu apie konkursą patikėtą kompetenciją atrankos komisija turėjo skirtingai vertinti patirties, įgytos vykdant veiklą kaip „laisvai samdom[am] vertėj[ui]“ arba kaip „laisvai samdomam teisininkui lingvistui“, profesinį pobūdį, ypač jei antroji veikla buvo vykdoma teikiant paslaugas Sąjungos institucijai, kuri, kaip Teisingumo Teismas, kreipiasi į savo paslaugų teikėjus tik dėl išimtinai teisinio turinio tekstų vertimo.

56 Todėl, kadangi šis papildomas atrankos reikalavimas, atsižvelgiant į tai, kad pranešime apie konkursą šiuo klausimu nebuvo nieko pasakyta, negali būti suprantamas kitaip, nei buvo nurodyta, nes priešingu atveju būtų pažeistas teisinio saugumo principas (žr. šio sprendimo 41 punktą), Komisijos tvirtinimui, kad minimali dvejų metų profesinės patirties trukmė, kalbant apie konkretų konkursą, turi būti suvokiama kaip pagal apibrėžimą reiškianti profesinę patirtį, įgytą dirbant visą darbo dieną, be to, apskaičiuotą ginčijamame sprendime nurodyta tvarka (žr. šio sprendimo 19 punktą), negalima pritarti, nes pranešime apie konkursą nebuvo nurodyta, be kita ko, kiek tai susiję su kandidatais, besiremiančiais laisvai samdomo teisininko lingvisto profesine patirtimi, kad atitinkamas darbas visą darbo dieną turėjo būtinai atitikti darbą visą darbo dieną, apskaičiuotą pagal šios institucijos vidaus tvarką arba, kad ir kaip būtų, pagal konkrečią tvarką.

– Dėl minimalios dvejų metų profesinės patirties trukmės apskaičiavimo metodo

57 Šiuo klausimu laikytina, kad atrankos komisija, kuri nebuvo saistoma jokios pranešime apie konkursą aiškiai nurodytos taisyklės, kaip turi būti apskaičiuojama minimali dvejų metų profesinės patirties, reikalaujamos norint dalyvauti konkurse, trukmė, naudodamasi savo didele diskrecija šioje srityje galėjo pagrįstai nuspręsti, kad nereikia konkrečiai laikytis vienos arba kitos institucijos taikomo apskaičiavimo metodo, nes Komisija, kad ir kaip būtų, nebuvo pagrindinė institucija, susijusi su konkurso procedūra. Iš tiesų pagal pranešimo apie konkursą A dalies antrą pastraipą, nagrinėjamas rezervo sąrašas buvo skirtas „laisvoms darbo vietoms Europos institucijose, visų pirma Teisingumo Teisme, užimti <...>“.

58 Taigi, jei tam, kad apskaičiuotų dvejų metų profesinės patirties laikotarpį, atrankos komisija, galimas daiktas, būtų turėjusi remtis apskaičiavimo metodu, jau taikomu vienoje arba kitoje Sąjungos institucijoje, ji būtų galėjusi, atsižvelgdama į konkurso gero administravimo ir šios procedūros veiksmingumo kriterijų, visų pirma remtis Teisingumo Teismo taikomu skaičiavimo metodu, o ne būtinai arba išimtinai taikomu Komisijos, kuri, be to, kaip matyti iš šio sprendimo 15 punkto, mano, kad nedalyvavo organizuojant konkursą.

59 Be to, šiuo klausimu Komisijos argumentas, kad Teisingumo Teisme galiojantis apskaičiavimo metodas, kalbant apie išverstų puslapių per darbo dieną koeficientą, ieškovės profesinės patirties atžvilgiu būtų mažiau palankus nei tas, kurį taiko Komisija (žr. šio sprendimo 19 punktą), nėra svarbus, nes, Komisijos teigimu, šiuo atveju kalbama apie tai, ar atrankos komisija turėjo naudotis Komisijos, o ne kitų institucijų arba savo pačios taikomu apskaičiavimo metodu.

60 Šiuo klausimu taip pat konstatuotina, kad Komisija tiek sprendime atmesti skundą, tiek savo atsiliepime į ieškinį kalba apie ieškovės, kaip „laisvai samdom[o] vertėj[o]“, profesinę patirtį, nors iš prie ieškovės paraiškos pridėtų dokumentų matyti, kad ji atrankos komisijai pateikė pažymėjimus dėl darbo, kurį atliko kaip Teisingumo Teismo laisvai samdoma „teisininkė lingvistė“. Tačiau šiuo atveju tai yra aiškiai skirtingos funkcijos ir konkurso atrankos komisija, sudaryta iš atitinkamos srities specialistų, tikrai negalėjo to nežinoti, nes tai buvo konkursas, skirtas būtent teisininkams lingvistams (kurie administraciniu lygmeniu paprastai įdarbinami paskiriant tiesiogiai į AD 7 lygį), o ne vertėjams (kurie, atvirkščiai, įdarbinami paskiriant į pradinį lygį administratorių pareigų grupėje, t. y. AD 5) įdarbinti.

61 Darytina išvada, jog tai, kad konkurso atrankos komisija netaikė apskaičiavimo metodo, kurį Komisijos tarnybos taiko apskaičiuodamos minimalią profesinės patirties, laikomos atitinkančia patirtį dirbant visą darbo dieną, trukmę, automatiškai nereiškia, kad atrankos komisija klaidingai įvertino reikalavimą, susijusį su minimalia dvejų metų profesinės patirties trukme, kurią ieškovė turėjo įrodyti, kad jai būtų leista laikyti konkurso egzaminus.

– Dėl paskyrimų tarnybos įgaliojimų išbraukti ieškovę iš konkursą laimėjusių asmenų rezervo sąrašo

62 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, be kita ko, į šio sprendimo 39–48 punktuose pateiktus argumentus dėl kompetencijos paskirstymo tarp paskyrimų tarnybos ir konkurso atrankos komisijos, pažymėtina, kad jei, kaip šioje byloje kalbant apie reikalaujamą jau turimą profesinę patirtį, pranešime apie konkursą yra numatytas specialus leidimo laikyti egzaminus reikalavimas – turėti bent dvejų metų profesinę patirtį, paskyrimų tarnyba negali tuo metu, kai nusprendžia įdarbinti konkursą laimėjusį asmenį, kurį kaip tokį atrinko atrankos komisija, išbraukti šio asmens iš rezervo sąrašo remdamasi reikalaujamos profesinės patirties vertinimo ir apskaičiavimo tvarka, kurios pranešime apie konkursą ji pati nenurodė ir kuri nėra įtvirtinta tam tikrame akte, turinčiame teisinę galią atrankos komisijos nariams ir kiekvienam konkurso kandidatui.

63 Priešingu atveju teisinio saugumo principas, kuris yra vienas iš principų, taikomų bet kokiai konkurso procedūrai (žr. šio sprendimo 41 punktą), būtų nepataisomai pažeistas, jei kandidatas, tinkamai nurodęs tikslias kiekvienos iš savo sutarčių pradžios ir pabaigos datas, kurios kartu parodo, kad pranešime apie konkursą reikalaujama profesinės patirties trukmė yra pakankama, apie tai, kad yra kitokia privaloma tvarka šiam reikalavimui, susijusiam su profesinės patirties trukme, įvykdyti, sužinotų tik tuo momentu, kai jam, kaip šį konkursą laimėjusiam asmeniui, gavus pasiūlymą dėl įdarbinimo paskyrimų tarnybą praneštų apie šios tvarkos buvimą ir apie tai, kad, vadovaujantis šia tvarka, jam neturėjo būti leista laikyti egzaminų.

64 Be to, tokiomis aplinkybėmis, kaip šioje byloje, kai vyksta atviras tarpinstitucinis konkursas, prie teisinio saugumo principo nepaisymo taip pat prisidėtų vienodo požiūrio principo nepaisymas. Iš tiesų kiekvienos institucijos, kuri gali būti susijusi su konkursu, paskyrimų tarnyba įdarbinimo etape galėtų nuspręsti, kad turi teisėtą kompetenciją savarankiškai vertinti dalyvavimo konkurse sąlygą, susijusią su

reikalaujama profesine patirtimi, ir kiekvieną kartą, kai atrankos komisija būtų pritaikiusi minimalios reikalaujamos profesinės patirties apskaičiavimo metodą, kuris neatitinka jos metodo, – kad atrankos komisija neišvengiamai padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kuri yra pagrindas paskyrimų tarnybai persvarstyti atrankos komisijos vertinimą. Jei būtų laikomasi tokio samprotavimo, kiekviena paskyrimų tarnyba turėtų teisę apskaičiavimo metodą, kurį atrankos komisija, apskaičiuodama reikalaujamos profesinės patirties trukmę, vienodai taikė visiems kandidatams, pakeisti savo pačios apskaičiavimo metodu. Taigi visas darbas, kurį atrankos komisija atliko vykdydama savo pareigas visų su konkursu susijusių institucijų interesais, galiausiai galėtų būti ginčijamas atsižvelgiant į skirtingus vienos ar kitos institucijos reikalavimus arba net į tam tikrą vienos ar kitos institucijos už įdarbinimą atsakingų tarnybų polinkį atrankos komisijos vertinimą pakeisti savuoju.

65 Tiesa, kaip įprasta, pranešimo apie konkursą D dalyje „B[endra informacija]“ buvo numatyta, kad „[k]onkursą laimėję asmenys, įrašyti į rezervo sąrašą, kuriems bus pasiūlytas darbas, vėliau turės pateikti visų reikalaujamų dokumentų, kurių kopijas jie pateikė, originalus, nesvarbu, ar tai būtų diplomai, įvairūs sertifikatai arba darbo pažymėjimai“, ir kad „[į]darbinimas bus vykdomas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų nuostatas <...>“.

66 Tačiau vien tokios nuostatos negali būti teisinis pagrindas paskyrimų tarnybai suteikti kompetenciją teisėtai išbraukti *a posteriori* iš atrankos komisijos sudaryto sąrašo konkursą laimėjusį asmenį, kuris neatitiko dalyvavimo konkurse reikalavimo, nenurodyto pačios paskyrimų tarnybos parengtame pranešime apie konkursą ir neįtvirtinto tam tikroje Pareigūnų tarnybos nuostatų nuostatoje arba jokiame kitame kandidatams taikytiname teisės tekste.

67 Iš tiesų neteisėtumas, kuriuo paskyrimų tarnyba norėtų pasiremti prieš konkursą laimėjusį asmenį, šiuo atveju kyla ne iš akivaizdžios klaidos, kurią atrankos komisija tariamai padarė vertindama specialų dalyvavimo konkurse reikalavimą, numanomai išplaukiantį iš pranešimo apie konkursą arba įtvirtintą Pareigūnų tarnybos nuostatuose, o iš pačios paskyrimų tarnybos klaidos, padarytos pranešime apie konkursą neįtvirtinus papildomos nuostatos, kad minimali dvejų metų profesinė patirtis, kurios reikalaujama, kad būtų leista laikyti egzaminus, turėjo būti profesinė patirtis, įgyta dirbant dvejus metus visą darbo dieną, ir būti apskaičiuota remiantis konkrečiais iš anksto aiškiai nustatytais kriterijais, kurių nesilaikant nebūtų leidžiama laikyti konkurso egzaminų. Galiausiai toks paskyrimų tarnybos pranešimo apie konkursą patikslinimas *ex post*, įdarbinimo etape, negali būti atliekamas nei pažeidžiant atrankos komisijos, kuri vykstant konkursui iš esmės yra saistoma pranešimo apie konkursą teksto, kompetenciją, nei pakenkiant atitinkamam konkursą laimėjusiam asmeniui.

68 Todėl argumentas, jog paskyrimų tarnyba, kad ir kaip būtų, negali priimti sprendimo dėl įdarbinimo, neteisėto dėl anksčiau priimto atrankos komisijos sprendimo neteisėtumo, yra netinkamas, nes šioje byloje paskyrimų tarnybos nurodytas atrankos komisijos sprendimas, atsižvelgiant į Pareigūnų tarnybos nuostatų nuostatas arba pranešime apie konkursą aiškiai nurodytus reikalavimus, visiškai nėra neteisėtas. Šiuo atžvilgiu galima kalbėti nebent apie skirtumą tarp metodo, pagal kurį atrankos komisija, įgyvendindama jai suteiktą kompetenciją, įvertino minimalią profesinę patirtį, nurodytą pranešime apie konkursą, ir darbo visą darbo dieną apskaičiavimo metodo pagal konkrečius kriterijus, kuriuos paskyrimų tarnyba mano galinti taikyti skyrimo į pareigas etape. Tačiau, kadangi paskyrimų tarnyba pranešime apie konkursą nenurodė, jog reikalavimas, susijęs su dvejų metų profesine patirtimi, turi būti suprantamas kaip profesinės patirties, įgytos dvejus metus dirbant visą darbo dieną, reikalavimas, – o nurodžius, tai taptų teisiškai privaloma taisykle tiek atrankos komisijai, tiek kandidatams, ir jeigu jos nesilaikytų, jie būtų pašalinti iš konkurso, – šis skirtingas vertinimas, atsirandantis dėl paskyrimų tarnybos pasirinkto metodo, yra tik jos reikalas, nes tik ji viena, o ne atrankos komisija turi kompetenciją pranešime apie konkursą nustatyti dalyvavimo konkurse reikalavimus.

69 Šiuo klausimu Komisija taip pat teigia, kad šioje byloje atrankos komisija, pažeisdama pranešimo apie konkursą nuostatas, pagal kurias ji buvo tiesiogiai įpareigota patikrinti, kaip kiekvienas kandidatas laikosi dalyvavimo konkurse reikalavimo, susijusio su profesine patirtimi, iš tikrųjų visiškai neatsižvelgė

į šį reikalavimą. Iš tiesų Komisijos Žmogiškųjų išteklių GD tarnybos, kurios pabandė suprasti, kaip atrankos komisija galėjo apskaičiuoti ieškovės profesinės patirties trukmę, turėjo padaryti išvadą, jog atrankos komisija netaikė jokio metodo, kad apskaičiuotų šios profesinės patirties trukmę. Aplinkybė, kad to nebuvo padaryta, pagrindžia paskyrimų tarnybos kompetenciją teisėtai išbraukti ieškovę iš rezervo sąrašo.

70 Tačiau šioje byloje taip nėra, nes Komisija nepateikė įrodymo, jog atrankos komisija akivaizdžiai neįvykdė minėtos pareigos arba, kad ir kaip būtų, įrodymo, jog atrankos komisija leido ieškovei laikyti egzaminus akivaizdžiai nepaisydama pranešimo apie konkursą teksto. Iš tiesų iš Tarnautojų teismui pateiktų bylos dokumentų matyti, kad, kiek tai susiję su leidimu ieškovei laikyti egzaminus, atrankos komisija turėjo dokumentus, kuriuos ieškovė pridėjo prie savo paraiškos, patvirtinančius, jog penkiolika mėnesių be pertraukos buvo vykdoma profesinė Teisingumo Teismo laisvai samdomo teisininko lingvisto veikla, ir jokia aplinkybė neleidžia teigti, kad atrankos komisija neišnagrinėjo šių dokumentų, pavyzdžiui, remdamasi šio sprendimo 53 ir 55 punktuose nurodytu kriterijumi, į kurį paskyrimų tarnyba, manydama, kad yra saistoma tik savo vienintelio institucijos vidaus apskaičiavimo metodo, tikrai neatsižvelgė.

71 Darytina išvada, kad priimdama ginčijamą sprendimą paskyrimų tarnyba viršijo savo kompetenciją tikrindama, ar buvo tenkintas papildomas dalyvavimo konkurse reikalavimas, susijęs su profesine patirtimi, ir taip pažeidė kompetenciją, kuri pranešimu apie konkursą buvo aiškiai palikta atrankos komisijai, taip pat konkurso atrankos komisijų savarankiškumo ir nepriklausomumo prerogatyvas.

72 Galiausiai Komisija taip pat neįrodė, kad konkurso atrankos komisija, net jei vis dėlto vertino pranešime apie konkursą reikalaujamos kiekvieno kandidato profesinės patirties trukmę, šiame etape padarė akivaizdžią vertinimo klaidą apskaičiuodama šią trukmę ir ši klaida pagrindžia paskyrimų tarnybos galimybę persvarstyti kandidatų, kuriems buvo leista dalyvauti konkurse, sąrašą, todėl taip pat pagrindžia jos kompetenciją išbraukti ieškovę iš rezervo sąrašo net galimo įdarbinimo išvakarėse.

– Dėl akivaizdžios klaidos, kurią konkurso atrankos komisija galbūt padarė vertindama ieškovės profesinės patirties trukmę

73 Šiuo klausimu reikia priminti, kad klaidą galima laikyti akivaizdžia tik jeigu ją galima lengvai nustatyti taikant kriterijus, kuriuos teisės aktų leidėjas siekė nustatyti administracijai, kai ši naudojasi savo didele diskrecija. Konkrečiai kalbant, negali būti akivaizdžios klaidos, jei ginčijamą vertinimą galima laikyti teisingu ar tinkamu (2012 m. spalio 23 d. Sprendimo *Eklund / Komisija*, F-57/11, EU:F:2012:145, 51 punktas ir 2014 m. liepos 10 d. Nutarties *Mészáros / Komisija*, F-22/13, EU:F:2014:189, 52 punktas).

74 Kaip jau buvo pažymėta šio sprendimo 45 ir 48 punktuose, konkurso atrankos komisija, kuriai pranešimu apie konkursą buvo aiškiai patikėta prižiūrėti, ar tenkinamas dalyvavimo konkurse reikalavimas, susijęs su profesine patirtimi ir, be kita ko, su šios patirties trukme, tačiau nebuvo reikalaujama laikytis tam tikro tikslaus apskaičiavimo kriterijaus, turėjo įvykdyti šią užduotį remdamasi patvirtinamaisiais dokumentais, kuriuos kiekvienas kandidatas turėjo pateikti pagal Kandidatams skirto vadovo nuostatas (žr. šio sprendimo 47 punktą), kiek tai susiję, be kita ko, su „tiksliomis darbo kiekvienoje [jų] darbo vietoje pradžios ir pabaigos datomis ir atliktų užduočių pobūdžiu“.

75 Šioje byloje konstatuotina, kad savo paraiškoje ieškovė tiksliai nurodė keliose darbo vietose įgytą profesinę patirtį, kurios visa trukmė sudarė 31 mėnesį. Pirma, ji nurodė įvairaus pobūdžio profesinę veiklą, kurios bendra trukmė buvo trylika mėnesių, – jos Komisija visiškai neginčijo. Antra, ji nurodė, kad penkiolika mėnesių dirbo Teisingumo Teismo laisvai samdoma teisininke lingviste ir tris mėnesius stažavo advokatų W. kontoroje, o paskyrimų tarnybos apskaičiavimu, tai sudarė tik atitinkamai septynis ir du mėnesius profesinės patirties.

76 Priešingai, Komisija nurodo, kad atrankos komisija iš tikrųjų neatsižvelgė į „vertėj[o]“, kaip laisvai samdomo asmens, veiklos, kurią ieškovė vykdė Teisingumo Teismui, pobūdį, nes ieškovė „negaudavo darbo užmokesčio už savo darbą, ji neturėjo laikytis darbo valandų ir subordinacijos, o jos užduotims atlikti nereikėjo būti [Teisingumo] Teisme“ (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 87 punktą).

77 Tačiau iš Teisingumo Teismo pažymėjimo ir užsakymų aiškiai matyti, kad nuo 2004 m. spalio 1 d. iki savo paraiškos pateikimo ieškovė be pertraukų dirbo Teisingumo Teismo „laisvai samdoma teisininke lingviste“. Taigi nėra jokio pagrindo manyti, kaip siūlo Komisija, kad atrankos komisija, sudaryta iš atitinkamos srities specialistų, nenutuokė apie šios jos, kaip laisvai samdomo asmens, profesinės veiklos, kuriai pagal apibrėžimą netaikomi iš anksto nustatytų darbo valandų reikalavimai, pobūdį. Galiausiai būtent Komisija, atrodo, painioja, vienodai jas vertindama, laisvai samdomo „vertėjo“ veiklą ir laisvai samdomo „teisininko lingvisto“ veiklą.

78 Taip pat, kalbant apie tarptautinės teisės specialiąsias studijas, kurias ieškovė tęsė 2004 m. spalio mėn.–2005 m. birželio mėn. laikotarpiu, kuris iš dalies sutapo su jos, kaip Teisingumo Teismo laisvai samdomos teisininkės lingvistės, veiklos laikotarpiu, pakanka pažymėti, kad iš prie paraiškos pridėtų dokumentų ši aplinkybė buvo aiškiai matyti. Taigi taip pat nėra pagrindo manyti, kad atrankos komisija, vertindama profesinės patirties, reikalaujamos norint dalyvauti konkurse, trukmę, į tai tinkamai neatsižvelgė.

79 Galiausiai konstatuotina, kad iš prie paraiškos pridėtų užsakymų buvo matyti, atsižvelgiant į per penkiolika mėnesių trukusį bendradarbiavimo laikotarpį Teisingumo Teismo pateiktų ir ieškovės įvykdytų užsakymų periodiškumą bei apimtį, kad jos darbas, atliktas kaip laisvai samdomos teisininkės lingvistės (o ne kaip „laisvai samdom[o] vertėj[o]“), buvo pastovus ir intensyvus, nors ji tuo pat metu tęsė tarptautinės teisės studijas.

80 Galiausiai, kaip jau buvo pažymėta šio sprendimo 57 punkte, atrankos komisija turėjo didelę diskreciją, kiek tai susiję su laisvai samdomo asmens pagal besikeičiantį darbo laiką vykdytos veiklos prilyginimu darbui visą darbo dieną darbo laiko požiūriu, ir, svarbiausia, didelę vertinimo laisvę, atsižvelgiant į tai, kad bendra ieškovės profesinės patirties trukmė septyniais mėnesiais viršijo reikalaujamą minimalią dvejų metų trukmę.

81 Remiantis šiais konstatavimais, darytina išvada, kad Komisija taip pat nepateikė įrodymo, jog atrankos komisija, apskaičiuodama ieškovės profesinės patirties trukmę, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

82 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, pirmajam ieškinio pagrindui, susijusiam su paskyrimų tarnybos kompetencijos nebuvimu, turi būti pritarta.

Dėl subsidiariai pateikto antrojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su paskyrimų tarnybos akivaizdžia vertinimo klaida, taip pat pranešimo apie konkursą ir teisinio saugumo bei vienodo požiūrio principų pažeidimu

83 Šis ieškinio pagrindas iš esmės susijęs su šios bylos faktinių aplinkybių vertinimu, todėl Tarnautojų teismas mano, kad, siekdamas gero teisingumo vykdymo, gali išnagrinėti jį net pritaręs pirmajam ieškinio pagrindui, kuris pateiktas kaip pagrindinis.

Šalių argumentai

84 Ieškovė teigia, kad net darant prielaidą, jog paskyrimų tarnyba galėjo savo pačios su profesine patirtimi susijusio reikalavimo vertinimu teisėtai pakeisti atrankos komisijos vertinimą, vis dėlto ji akivaizdžiai klaidingai išnagrinėjo profesinės patirties reikalavimą, be kita ko, kiek tai visų pirma susiję su jos, kaip Teisingumo Teismo laisvai samdomos teisininkės lingvistės, profesinės patirties apskaičiavimu kaip darbo visą darbo dieną, antra, su jos stažuotės advokatų W. kontoroje trukme ir galiausiai su tuo, kad

jos, kaip Teisingumo Teismo laisvai samdomos teisininkės lingvistės, profesinei patirčiai buvo taikoma nustatyto išverstinų puslapių skaičiaus dienos norma, tačiau pranešime apie konkursą ji nebuvo paminėta.

85 Komisija prašo atmesti antrąjį ieškinio pagrindą.

Tarnautojų teismo vertinimas

86 Siekiant išnagrinėti, ar paskyrimų tarnybos atliktas ieškovės profesinės patirties trukmės vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas, visų pirma reikia patikrinti, ar tvarka arba kriterijai, kuriuos šiuo atžvilgiu taikė paskyrimų tarnyba, grindžiami tinkamu teisiniu pagrindu, atsižvelgiant į teisėtumo pagrindą, kurį sudaro pranešimas apie konkursą, todėl pateisina tai, kad paskyrimų tarnyba, vertindama privalomą dalyvavimo konkurse reikalavimą, su institucija nesusijusiems asmenims taikytų konkretų ir teisės aktuose nustatytą apskaičiavimo kriterijų.

87 Iš sprendimo atmesti skundą matyti, kad paskyrimų tarnyba nusprendė, jog „atrankos komisija greičiausiai neatsižvelgė į tai, kad [ieškovės] darbas [Teisingumo] Teismui buvo <...> laisvai samdomo asmens darbas, todėl jis turėjo būti apskaičiuojamas remiantis ne mėnesiais, per kuriuos [ieškovė] bendradarbiavo su šia institucija, o iš tikrųjų atliktu darbu, nes ieškovė negaudavo darbo užmokesčio už savo darbą, ji neturėjo laikytis darbo valandų ir subordinacijos, o kad atliktų užduotis, jai nereikėjo būti [Teisingumo] Teisme; [t]aigi šiomis aplinkybėmis apskaičiuoti, kiek dienų dirbta, *buvo privaloma*, pavyzdžiui, pagal išverstų puslapių skaičių. Juo labiau kad vertimų užsakymai buvo pridėti prie bylos, o galimybė jais pasinaudoti vertinant savarankiškai vykdomą profesinę veiklą buvo numatyta [Kandidatams skirtame] [v]adove“ (kursyvu išskirta Tarnautojų teismo).

88 Taigi Kandidatams skirtas vadovas, Komisijos teigimu, yra pakankamas teisinis pagrindas naudoti tokias atlikto darbo kiekio pavertimo į darbo dienas priemones, kokias, pavyzdžiui, naudoja Komisijos institucijos vertimo veiklai šios institucijos viduje. Komisijos teigimu, darytina išvada, kad paskyrimų tarnyba „*turėjo teisę* patikrinti ieškovės, kaip Teisingumo Teismo laisvai samdomo asmens, darbo laiką“ (kursyvu išskirta Tarnautojų teismo).

89 Savo atsiliepime į ieškinį Komisija taip pat pabrėžia: „kadangi ieškovė prašė įdarbinti ją Komisijoje, buvo *neišvengiama*, kad paskyrimų tarnyba, apskaičiuodama profesinę patirtį, įgytą dirbant visą darbo laiką, remsis savo pačios kriterijais“ (kursyvu išskirta Tarnautojų teismo).

90 Nors neginčijama, kad šioje byloje ieškovės įdarbinimas atitinkamu atveju turėjo įvykti Komisijoje, vis dėlto konstatuotina, jog Komisija nei sprendimo atmesti skundą priėmimo etape, nei vykstant dabartiniam procesui niekur nenurodo, kokiu teisiniu pagrindu, tiesiogiai taikytinu ieškovei, paskyrimų tarnyba turėjo ištaisyti galimą akivaizdžią klaidą, kurią atrankos komisija padarė apskaičiuodama ieškovės profesinę patirtį, ir per dieną išverstų puslapių kriterijų taikyti remdamasi Komisijos vertimo tarnybų naudojamu koeficientu, t. y. penki puslapiai per darbo dieną, neatsižvelgiant į tai, kad šiuo atveju buvo kalbama apie konkrečiai teisinių tekstų vertimą ir (arba) teisėkūros tekstų kalbinės ir teisinės atitikties tikrinimą.

91 Iš tiesų toks apskaičiavimo metodas, net darant prielaidą, kad jis gali būti nustatytas iš 2004 m. gegužės 25 d. Komisijos pirmininko pavaduotojo komunikato SEC (2004) 638 dėl poreikių vertimų srityje, šiame dokumente nėra įtvirtintas kaip privalomas atrankos kriterijus, kad būtų leista laikyti egzaminus vykstant konkrečiai teisininkams lingvistams įdarbinti skirtam konkursui. Kad ir kaip būtų, šis apskaičiavimo metodas pranešime apie konkursą nebuvo nurodytas ir nebuvo paskelbtas taip, kad būtų prieinamas atrankos komisijai ir suinteresuotiems kandidatams arba neišvengiamai jiems žinomas. Be to, toks kriterijus, kaip tvirtino ir Komisija, neatitinka kriterijų, kuriuos taiko kitų institucijų vertimo tarnybos, prireikus savo teisininkų lingvistų įdarbinimo tikslais galinčios naudotis konkurso rezervo sąrašu. Taigi tai nėra Sąjungos institucijoms bendras kriterijus.

92 Todėl paskyrimų tarnyba, veikdama vietoj konkurso atrankos komisijos, kad užtikrintų leidimo laikyti egzaminus reikalavimo – dalyvavimo konkurse reikalavimo, kuris turi būti vienodai vertinamas ir vienodai taikomas visiems konkurso dalyviams, – laikymąsi, negalėjo taikyti apskaičiavimo metodo, kuris yra išimtinai Komisijos vidaus metodas, t. y. ne tarpinstitucinis, todėl šioje byloje, kalbant apie teisininkų lingvistų įdarbinimą, yra nesvarbus ir neprivalomas su institucija nesusijusiems asmenims.

93 Darytina išvada, kad ieškovės profesinės patirties vertinimas, kurį atliko Komisija, pagal savo vertimo tarnybų naudojamus kriterijus siekdama apskaičiuoti, kiek puslapių ieškovė išvertė dirbdama Teisingumo Teismo laisvai samdoma teisininke lingviste, tokiu būdu, lyg būtų kalbama apie Komisijos „vertėjo“ darbą, net jeigu jis yra galimas, nėra pagrįstas jokia reikšminga ir tiesiogiai ieškovei taikytina teisės norma, todėl tai yra akivaizdi paskyrimų tarnybos klaida, kurią Tarnautojų teismas gali lengvai nustatyti (žr. šio sprendimo 70 punktą).

94 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti antrajam ieškinio pagrindui, nors jis ir pateiktas subsidiariai, ir nebūtina nagrinėti kitų šiuo klausimu ieškovės pateiktų argumentų.

Dėl trečiojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimu, taip pat protingo termino nesilaikymu

95 Šis ieškinio pagrindas iš esmės susijęs su šios bylos faktinių aplinkybių vertinimu, todėl Tarnautojų teismas mano, kad, siekdamas gero teisingumo vykdymo, gali išnagrinėti jį net pritaręs pirmajam ieškinio pagrindui, kuris pateiktas kaip pagrindinis.

Šalių argumentai

96 Ieškovė paskyrimų tarnybą visų pirma kaltina tuo, kad ši atrankos komisijos sprendimą leisti jai dalyvauti konkurse užginčijo paskutiniame jos įdarbinimo procedūros etape, praėjus beveik septyneriems metams po rezervo sąrašo sudarymo, konkrečiau kalbant, po to, kai Žmogiškųjų išteklių GD leido padaryti išimtį siekiant įdarbinti ją kaip administratorę. Be to, rezervo sąrašo galiojimas buvo kelis kartus pratęstas ir ieškovė per tą laiką buvo kviečiama į kelis pokalbius dėl darbo, nė karto netikrinant arba neginčijant jos tinkamumo dalyvauti konkurse.

97 Toliau ieškovė teigia, kad Žmogiškųjų išteklių GD tarnautojai vykstant jos pokalbiams su jais 2013 m. rugsėjo ir spalio mėn. atsisakė suteikti jai galimybę susipažinti su jos EPSO byla, ir ši galimybė jai buvo suteikta tik tų pačių metų lapkričio mėn.

98 Be to, ieškovės teigimu, dėl to, kad ginčijamam sprendimui priimti prireikė keturių mėnesių, paskyrimų tarnyba viršijo protingą bylos nagrinėjimo terminą. Atsižvelgiant, pirma, į kontrolės, kurią šioje byloje turėjo atlikti paskyrimų tarnybą, pobūdį – patikrinti tik tai, ar atrankos komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, ir, antra, į tai, kad Teisingumo GD nuolat rodė suinteresuotumą ieškovės įdarbinimu, kuris iš pradžių buvo numatytas 2013 m. rugsėjo mėn., toks terminas buvo per ilgas, be to, už tai yra atsakingas išimtinai Žmogiškųjų išteklių GD.

99 Galiausiai paskyrimų tarnyba bylą vertino šališkai, nes Žmogiškųjų išteklių GD pateikė prieštaringas ir painias nuomones dėl kriterijų, svarbių profesinės patirties trukmei apskaičiuoti, ir dėl tam pateiktinų dokumentų, į kuriuos paskui nebuvo atsižvelgta. Dėl tokio elgesio įdarbinimo procedūra taip pat vėlavo.

100 Komisija prašo atmesti trečiąjį ieškinio pagrindą.

Tarnautojų teismo vertinimas

101 Pirma, primintina, kad paskyrimų tarnyba nagrinėti, ar teisėtas atrankos komisijos sprendimas įrašyti kandidatą į konkurso rezervo sąrašą, privalo tik faktiškai kilus šio kandidato įdarbinimo klausimui, bet jokiu būdu ne tuo momentu, kai atrankos komisija jai pateikia rezervo sąrašą (2005 m rugsėjo 15 d. Sprendimo *Luxem / Komisija*, T-306/04, EU:T:2005:326, 24 punktas). Taigi laikas, praėjęs nuo rezervo sąrašo parengimo, arba tai, kiek kartų šio sąrašo galiojimas buvo pratęstas, nėra svarbios aplinkybės šioje byloje vertinant, ar paskyrimų tarnyba, užginčydama atrankos komisijos sprendimą leisti ieškovei laikyti konkurso egzaminus, pažeidė gero administravimo principą.

102 Toliau, kalbant apie nagrinėjamą išimtį dėl rezervo sąrašo (žr. šio sprendimo 15 punktą), pažymėtina, kad šis sprendimas buvo neišvengiamai priimtas atrankos komisijai nusprendus įrašyti ieškovę į šį sąrašą, tačiau iki patikrinimo, kurį paskyrimų tarnyba privalėjo atlikti, ar ji tinkama būti paskirta pareigūne. Tačiau šis sprendimas padaryti išimtį, nors buvo priimtas ne laiku, t. y. gerokai anksčiau nei paskyrimų tarnyba galėjo patikrinti, ar ieškovė yra tinkama būti paskirta į atitinkamas pareigas, *de jure* nereiškia, kad paskyrimų tarnyba nebegalėjo tikrinti, neviršydama savo kompetencijos, ar buvo laikomasi minėtų skyrimo į pareigas reikalavimų, imperatyviai nustatytų Pareigūnų tarnybos nuostatuose. Kitaip tariant, toks sprendimas padaryti išimtį automatiškai neprilygsta sprendimui dėl tinkamumo būti paskirtam pareigūnu. Tačiau tarp Pareigūnų tarnybos nuostatuose įtvirtintų skyrimo į pareigas reikalavimų yra Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnyje nurodytas reikalavimas laimėti konkursą, kuriame vertinama kvalifikacija ir laikomi egzaminai, o šiuo atveju tai tegalėjo būti šioje byloje nagrinėjamas konkursas.

103 Antra, kalbant apie galimybę susipažinti su EPSO byla, konstatuotina, kad ieškovės teiginys, jog Žmogiškųjų išteklių GD tarnautojai netenkino jos žodinių prašymų leisti susipažinti su byla, nėra paremtas jokiu įrodymu. Nors ieškovė tokį atsisakymą paminėjo 2013 m. lapkričio 11 d. elektroniniame laiške, skirtame Žmogiškųjų išteklių GD, jos teiginys nebuvo patvirtintas adresato, kuris, atvirkščiai, kitą dieną leido jai susipažinti su savo byla. Be to, ieškovė sutinka, kad 2013 m. lapkričio 12 d. turėjo galimybę susipažinti su savo paraiška ir pridėtais dokumentais, tačiau nenurodo, kaip tariamu ankstesniu atsisakymu buvo padarytas gero administravimo principo arba rūpestingumo pareigos pažeidimas.

104 Trečia, kalbant apie terminą, per kurį paskyrimų tarnyba priėmė savo sprendimą, pažymėtina, kad Sąjungos teisės nuostatose nėra nustatyta jokio termino, per kurį turi būti priimtas sprendimas dėl pareigūno įdarbinimo vykstant tokiam konkursui kaip tas, kuriame dalyvavo ieškovė. Taigi pagal nusistovėjusią teismų praktiką termino, per kurį institucija priėmė ginčijamą aktą, protingumą reikia vertinti atsižvelgiant į kiekvienos bylos aplinkybių visumą, ypač į bylos svarbą suinteresuotajam asmeniui, bylos sudėtingumą ir dalyvaujančių šalių elgesį (šiuo klausimu žr. 2013 m. vasario 28 d. Sprendimo *Réexamen Arango Jaramillo ir kt. / EIB*, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, 28 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

105 Šioje byloje po 2013 m. gegužės 28 d. pokalbio dėl darbo Teisingumo GD 2013 m. birželio mėn. perdavė Žmogiškųjų išteklių GD prašymą įdarbinti ieškovę, o 2013 m. liepos mėn. Žmogiškųjų išteklių GD padarė išimtį – leido įdarbinti į administratoriaus pareigas kandidatą, įrašytą į teisininkų lingvistų rezervo sąrašą. EPSO byla Komisijai buvo perduota 2013 m. rugsėjo mėn., o ginčijamas sprendimas priimtas 2013 m. gruodžio 17 d. Per tą laiką 2013 m. rugpjūčio mėn. pabaigoje ieškovė kreipėsi į Žmogiškųjų išteklių GD, norėdama paklausti apie įdarbinimo procedūros eigą.

106 Visų pirma dėl bylos svarbos [suinteresuotajam asmeniui] kriterijaus pažymėtina, kad ieškovė, nors galimybė ją įdarbinti buvo neginčytinai svarbi, negalėjo remtis jokia teise būti paskirta pareigūne, ir, nesant Žmogiškųjų išteklių GD sutikimo, taip pat negali remtis teisėtais lūkesčiais šiuo klausimu, nors Teisingumo GD nuolat rodė suinteresuotumą jos įdarbinimu (žr. 2015 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Brune / Komisija*, F-59/14, EU:F:2015:50, 78 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Paskyrimų tarnybai nusprendus, nors ir klaidingai, jog leidusi ieškovei dalyvauti konkurse atrankos komisija

padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, patikrinimas, ar buvo laikomasi dalyvavimo konkurse reikalavimo, susijusio su pranešime apie konkursą nurodyta profesine patirtimi, pats savaime ir vykdomas laikantis šio sprendimo 53–55 punktuose nurodytų ribų iš dalies buvo sudėtingas. Galiausiai manydama, kad EPSO byloje esanti informacija tam tikrais klausimais yra prieštaringa ir nepakankama, paskyrimų tarnyba paprašė ieškovės pateikti papildomų dokumentų ir paaiškinimų. Taigi paskyrimų tarnyba negali būti kaltinama dėl jokio nepagrįsto vėlavimo vykstant įdarbinimo procedūrai.

107 Todėl apytiksliai šešių mėnesių laikotarpis, praėjęs nuo 2013 m. birželio mėn. paduoto prašymo įdarbinti, kurį Teisingumo GD išsiuntė Žmogiškųjų išteklių GD, iki ginčijamo sprendimo priėmimo tų pačių metų gruodžio 17 d., šioje byloje negali būti vertinamas kaip apskritai neprotingas.

108 Ketvirta, tai, kad Žmogiškųjų išteklių GD tarnautojai skirtingais tarpiniais įdarbinimo procedūros etapais informuodavo ieškovę apie veiksnius, kurie, jų nuomone, buvo svarbūs apskaičiuojant jos profesinės patirties trukmę, ir apie įrodymus, kuriuos reikėjo tam pateikti, neprilygsta šališkam jos situacijos vertinimui. Atvirkščiai, ieškovė turėjo galimybę pareikšti nuomonę dėl ginčytinų jos bylos aspektų ir, vykstant įdarbinimo procedūrai, pateikti visus jai naudingus argumentus ir turimus įrodymus. Galiausiai paskyrimų tarnyba galėjo laisvai vertinti tokių įrodymų įrodomąją galią.

109 Darytina išvada, kad, remiantis ieškovės nurodytomis aplinkybėmis, negali būti konstatuotas joks gero administravimo principo, rūpestingumo pareigos arba protingo termino pažeidimas, todėl trečiasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl ketvirtojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su dalyvavimo konkurse reikalavimu įrodyti profesinę patirtį, neteisėtumo

Šalių argumentai

110 Pareikšdama neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą ieškovė teigia, kad pranešime apie konkursą įtvirtintas dalyvavimo konkurse reikalavimas, susijęs su profesine patirtimi, prieštarauja vienodo požiūrio principui, nes kituose pranešimuose apie konkursą teisininkams lingvistams įdarbinti nebuvo numatyta jokio tokio pobūdžio reikalavimo.

111 Komisija prašo atmesti ketvirtąjį ieškinio pagrindą visų pirma kaip nepriimtiną arba, netenkinus pirmojo prašymo, kaip nepagrįstą.

Tarnautojų teismo vertinimas

112 Pirmajam panaikinimo pagrindui, susijusiam su paskyrimų tarnybos kompetencijos nebuvimu, buvo pritarta, todėl ketvirtojo (ieškinio) pagrindo nebereikia nagrinėti. Be to, kadangi, kalbant apie pranešime apie konkursą įtvirtintas paskyrimų tarnybos ir atrankos komisijos kompetencijos paskirstymo sąlygas, buvo nustatyta, jog paskyrimų tarnyba buvo saistoma atrankos komisijos sprendimo leisti ieškovei dalyvauti konkurse atsižvelgiant į profesinės patirties reikalavimą, nes šiame sprendime nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos, galimu šio dalyvavimo konkurse reikalavimo neteisėtumu nebūtų padaryta papildomos ieškovei atlygintinos asmeninės žalos.

3. *Dėl reikalavimų atlyginti žalą*

Šalių argumentai

113 Ieškovė teigia, kad tikrai būtų buvusi įdarbinta 2013 m. rugsėjo mėn., jei priimant ginčijamą sprendimą nebūtų buvęs padarytas pažeidimas. Atsižvelgiant į tai, kad nuo 2013 m. rugsėjo 1 d. iki 2014 m. vasario 1 d. – dienos, kurią, ieškovės tvirtinimu, ji buvo įdarbinta kaip Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nario referentė, – ji liko be darbo, laukdama paskyrimų tarnybos sprendimo, šis pažeidimas padarė jai turtinės žalos, pasireiškusios pajamų, kurių ji būtų gavusi, ir kitų su paskyrimų į pareigas susijusių privalumų praradimu, įskaitant galimybę būti įdarbintai pareigūne pagal palankesnes Pareigūnų tarnybos nuostatų nuostatas, galiojusias iki 2013 m. gruodžio 31 d.

114 Todėl ieškovė mano, kad jai reikia atlyginti žalą – pripažinti „visas pasekmes“ dėl skyrimo 2013 m. rugsėjo mėn. į Teisingumo GD AD 7 lygio 1 pakopos administratoriaus pareigas, t. y. „be kita ko“, pripažinti tam tikro lygio tarnybos stažą, atkurti jos karjerą, atgaline data sumokėti pensijų įmokas ir darbo užmokestį – kuris įvertinamas 26 132,85 EUR suma, galinčia padidėti – už laikotarpį, kurį ji buvo likusi be darbo, kartu su Europos Centrinio Banko už pagrindines refinansavimo operacijas nagrinėjimu laikotarpiu nustatyto dydžio delspinigiais, padidintais dviem punktais.

115 Ieškovė priduria, kad ginčijamu sprendimu jai taip pat buvo padaryta neturtinė žala, kurią sukėlė stresas ir nerimas dėl to, kad, praėjus beveik septyneriems metams nuo jos įrašymo į rezervo sąrašą, buvo ginčijamos teisės, kurias ji įgijo kaip konkursą laimėjęs asmuo, ir dėl jai atsiradusios pareigos pačiai kreiptis į buvusius darbdavius, kad gautų informaciją, kurios reikalavo Žmogiškųjų išteklių GD, kad įvertintų jos profesinę patirtį. Šiuo pagrindu ieškovė apriboja savo prašymą vienu simboliniu euru.

116 Komisija savo ruožtu prašo atmesti reikalavimus atlyginti žalą. Kalbant apie turtinę žalą dėl prarastos galimybės, pažymėtina, kad reikalavimas atlyginti žalą yra glaudžiai susijęs su reikalavimais dėl panaikinimo, todėl turėtų būti atmestas kaip nepagrįstas. Be to, ieškovė negali remtis jokia rimta įdarbinimo galimybe ir taip pat negali manyti, kad jos skyrimas į pareigas būtų turėjęs įvykti tam tikrą dieną. Kad ir kaip būtų, kaip per posėdį patikslino Komisija, atsakydama į parengiamajame teismo posėdžio pranešime esantį klausimą, šiuo atveju įdarbinimas negalėjo būti numatytas anksčiau nei 2014 m. kovo 1 d., įskaitant galimą įspėjimo terminą.

117 Be to, prašymai pripažinti ieškovei „visas pasekmes“ dėl skyrimo į pareigas ir atkurti jos karjerą yra akivaizdžiai nepriimtini, pirmasis – dėl netikslumo, o antrasis – dėl to, kad pagal teismų praktiką Sąjungos teismas, vykdydamas teisėtumo kontrolę pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnį, negali teikti nurodymų administracijai.

118 Dėl neturtinės žalos pažymėtina, kad reikalavimai atlyginti žalą yra nepriimtini, nes prieš tai nepateiktas prašymas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnį, o ši žala, Komisijos teigimu, kyla iš kitų nei sprendimo priėmimas administracijos veiksmų, t. y. delsimo tvarkyti ieškovės bylą.

119 Tačiau reikalavimas atlyginti neturtinę žalą yra nepagrįstas. Pavyzdžiui, nurodytieji stresas ir nerimas bylos aplinkybėmis atrodo mažai tikėtini, juo labiau kad konkursą laimėjusio asmens statusas nesuteikia suinteresuotajam asmeniui jokios teisės būti paskirtam pareigūnu, ir kiekvienas turi pateikti informaciją, reikalingą jo kvalifikacijos ir profesinės patirties tinkamumui įvertinti.

Tarnautojų teismo vertinimas

120 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką institucijos atsakomybė kyla tik kai įvykdytos visos sąlygos, susijusios su institucijoms inkriminuojamų veiksmų neteisėtumu, tariamos žalos tikrumu ir veiksmų bei nurodytos žalos priežastiniu ryšiu (be kita ko, žr. 1994 m. birželio 1 d. Sprendimo *Komisija / Brazzelli Lualdi ir kt.*, C-136/92 P, EU:C:1994:211, 42 punktą ir 2008 m. vasario 21 d. Sprendimo *Komisija / Girardot*, C-348/06 P, EU:C:2008:107, 52 punktą).

121 Ginčijamas sprendimas, kaip buvo nuspręsta nagrinėjant pirmąjį ieškinio pagrindą, yra neteisėtas, todėl reikia išnagrinėti, ar ieškovė dėl šio sprendimo patyrė žalą.

122 Dėl turtinės žalos konstatuotina, kad dėl ginčijamo sprendimo poveikio ieškovė neteko realios galimybės kaip pareigūnė įsidarbinti į laisvą darbo vietą Teisingumo GD, dėl skyrimo į kurią šis generalinis direktoratas kelis kartus parodė savo suinteresuotumą ieškovės atžvilgiu (žr. šio sprendimo 18 punktą ir šiuo klausimu 2013 m. spalio 7 d. Sprendimo *Thomé / Komisija* F-97/12, EU:F:2013:142, 76 punktą).

123 Taip pat, nepaisant priemonių, kurias Komisija turės patvirtinti pagal SESV 266 straipsnį, kad įvykdytų šį sprendimą dėl panaikinimo, laikytina, kad ieškovė galutinai prarado galimybę būti paskirta į AD 7 lygio administratoriaus pareigas laisvoje darbo vietoje Teisingumo GD, dėl kurios šis generalinis direktoratas, kad pasiūlytų šį darbą ieškovei, ir gavo administracinį leidimą padaryti išimtį dėl konkurso rezervo sąrašo, kuris iš tiesų buvo skirtas visų pirma tam, kad būtų leista įdarbinti teisininkus lingvistus. Taigi ši žala, tenkinant kitas teisės aktuose numatytas sąlygas, suteikia teisę į kompensaciją (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *AA / Komisija*, F-101/09, EU:F:2011:133, 79–82 punktus).

124 Galiausiai ieškovė, remdamasi Teisingumo GD, į kurį turėjo būti paskirta, suinteresuotumu, – šio suinteresuotumo Komisija, be to, neginčija, – teigia, kad jei nebūtų priimtas neteisėtas ginčijamas sprendimas, ji būtų buvusi įdarbinta nuo 2013 m. rugsėjo 1 d.

125 Šiuo klausimu primintina, pirma, kad paskyrimų tarnyba gavo EPSO bylą tik 2013 m. rugsėjo mėn.

126 Antra, nors Komisija teigia, kad administraciniu požiūriu pirmoji galima įdarbinimo į laisvą darbo vietą data buvo 2014 m. kovo 1 d., vis dėlto, jei paskyrimų tarnyba nebūtų klaidingai nusprendusi, jog atrankos komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, ieškovės bylos nagrinėjimo trukmė greičiausiai būtų mažesnė, atsižvelgiant, be kita ko, į Teisingumo GD kelis kartus parodytą suinteresuotumą dėl įdarbinimo į šią vietą.

127 Taigi, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, laikytina, kad ieškovės galimybė būti įdarbintai, jei nebūtų padarytas pažeidimas, dėl kurio kaltinama Komisija, į atitinkamas administratoriaus pareigas atsirado ne anksčiau nei 2013 m. lapkričio 1 d., taip pat atsižvelgiant į tai, kaip matyti iš ieškovei išsiųsto 2013 m. gegužės 24 d. Žmogiškųjų išteklių GD elektroninio laiško (žr. šio sprendimo 13 punktą), kad sveikatos patikrinimas įdarbinant nebuvo būtinas, nes ieškovė jau anksčiau buvo perėjusi šį patikrinimą Teisingumo Teisme.

128 Galiausiai ieškovė teigia, kad jos turtinės žalos dydis už laikotarpį nuo 2013 m. rugsėjo 1 d. iki 2014 m. vasario 1 d., per kurį ji liko be darbo laukdama ginčijamo sprendimo priėmimo, siekia 26 132,85 EUR sumą, atitinkančią pajamas, kurias ji būtų gavusi kaip AD 7 lygio 1 pakopos pareigūnė. Ieškovė priduria, kad iš Komisijos taip pat turėtų būti priteista sumokėti pensijų įmokas nuo 2013 m. rugsėjo mėn.

129 Tačiau, nesant reikalo priimti sprendimo dėl nepriimtinumu grindžiamo pagrindo, kurį Komisija iškelia dėl prašymų, kuriais siekiama, kad būtų pripažintos „visos pasekmės“ dėl skyrimo į pareigas ir atkurta karjera, pakanka priminti, kad turtinė žala, kurios atlyginimą ieškovė pagrįstai nori gauti, yra grindžiama ne negautomis pajamomis, o galimybės būti įdarbintai kaip pareigūnei į darbo vietą, dėl kurios vyko nagrinėjamoji įdarbinimo procedūra, praradimu.

130 Todėl, atsižvelgiant į bylos aplinkybes ir naudojantis Tarnautojų teismo teise *ex æquo et bono* vertinti žalą, už visą ieškovės patirtą turtinę žalą, atsižvelgiant visų pirma į laisvoje darbo vietoje mokamą mėnesinį darbo užmokestį, prarastos galimybės tikrumą, pirmąją galimą įdarbinimo dieną ir ieškovės profesinę situaciją atitinkamu laikotarpiu, būtų teisingai atlyginta priteisus iš Komisijos sumokėti fiksuotą 10 000 EUR sumą.

131 Dėl neturtinės žalos visų pirma konstatuotina, kad, priešingai, nei teigia Komisija, tariamai patirtą žalą lėmė ginčijamas sprendimas, o ne kiti nei sprendimo priėmimas administracijos veiksmai, t. y. vėlavimas tvarkyti ieškovės bylą.

132 Tačiau pats ginčijamo sprendimo panaikinimas laikytinas tinkamu ir pakankamu ieškovės nurodytos neturtinės žalos atlyginimu, nes ji neįrodė, kad patyrė neturtinę žalą, kuri gali būti atskirta nuo pažeidimo, dėl kurio panaikinamas ginčijamas sprendimas.

133 Darytina išvada, kad iš Komisijos turi būti priteista sumokėti ieškovei 10 000 EUR žalos atlyginimo sumą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

134 Pagal Procedūros reglamento 101 straipsnį, nepažeidžiant kitų šio reglamento II antraštinės dalies 8 skyriaus nuostatų, pralaimėjusi šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos kitos šalies patirtos bylinėjimosi išlaidos, jei ši to reikalavo. Pagal to paties reglamento 102 straipsnį 1 dalį tuo atveju, kai to reikalauja teisingumas, Tarnautojų teismas gali nuspręsti, kad pralaimėjusi šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas; tačiau jis gali priteisti iš jos tik dalį kitos šalies patirtų bylinėjimosi išlaidų arba nuspręsti, kad iš pralaimėjusios šalies jos visai neturi būti priteistos.

135 Iš šiame sprendime išdėstytų motyvų matyti, kad Komisija bylą iš esmės pralaimėjo. Be to, ieškovė savo reikalavimuose aiškiai prašė priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas. Kadangi šios bylos aplinkybės nepateisina Procedūros reglamento 102 straipsnio 1 dalies taikymo, Komisija turi padengti savo ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

TARNAUTOJŲ TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2013 m. gruodžio 17 d. sprendimą, kuriuo Europos Komisija atsisakė įdarbinti F. E.

2. Priteisti iš Europos Komisijos sumokėti F. E. 10 000 EUR.

3. Atmesti likusią ieškinio dalį.

4. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos F. E. patirtos bylinėjimosi išlaidos.

Barents Perillo Svenningsen

Paskelbta 2015 m. spalio 6 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kanclerė
W. Hakenberg

Pirmininkas
R. Barents